

PHÁT TRIỂN NĂNG LỰC SÁNG TẠO CỦA SINH VIÊN THIẾT KẾ THỜI TRANG THÔNG QUA KHAI THÁC VẬT LIỆU TỰ NHIÊN: NGHIÊN CỨU TRƯỜNG HỢP TẠI TRƯỜNG ĐẠI HỌC MỞ HÀ NỘI

Võ Thị Ngọc Anh¹

Email: vtngocanh@hou.edu.vn, ORCID: 0009-0009-1512-777X

Ngày tòa soạn nhận được bài báo: 08/10/2025.

Ngày phản biện đánh giá: 08/04/2026.

Ngày bài báo được duyệt đăng: 23/04/2026

DOI: 10.59266/houjs.2026.1224

Tóm tắt: Trong bối cảnh phát triển của thời trang bền vững, việc khai thác và sử dụng các vật liệu tự nhiên đang trở thành một xu hướng quan trọng trong sáng tác và đào tạo thiết kế thời trang. Bài báo tập trung nghiên cứu khả năng phát triển năng lực sáng tạo của sinh viên thiết kế thời trang thông qua việc khai thác và ứng dụng các loại vật liệu tự nhiên trong quá trình học tập và thực hành thiết kế. Trên cơ sở phương pháp nghiên cứu tổng hợp tài liệu, quan sát quá trình học tập, phân tích sản phẩm thiết kế của sinh viên và khảo sát thực tiễn tại ngành Thiết kế thời trang, Trường Đại học Mở Hà Nội, nghiên cứu làm rõ vai trò của vật liệu tự nhiên trong việc kích thích tư duy sáng tạo, mở rộng khả năng thử nghiệm chất liệu và hình thành ý tưởng thiết kế mới cho sinh viên. Kết quả nghiên cứu cho thấy việc đưa vật liệu tự nhiên vào các học phần thiết kế không chỉ giúp sinh viên nâng cao khả năng sáng tạo, tư duy thẩm mỹ và kỹ năng xử lý chất liệu mà còn góp phần định hướng nhận thức về thiết kế thời trang bền vững. Từ đó, bài báo đề xuất một số định hướng nhằm tăng cường khai thác vật liệu tự nhiên trong hoạt động đào tạo thiết kế thời trang, góp phần nâng cao chất lượng đào tạo và thúc đẩy tư duy thiết kế bền vững cho sinh viên.

Từ khóa: năng lực sáng tạo, thiết kế thời trang, vật liệu tự nhiên, thời trang bền vững, đào tạo thiết kế

I. Đặt vấn đề

Trong những thập niên gần đây, các vấn đề liên quan đến môi trường và phát triển bền vững đã trở thành mối quan tâm chung của nhiều lĩnh vực, trong đó có ngành công nghiệp thời trang. Sự phát triển nhanh chóng của thời trang đại chúng cùng với việc tiêu thụ khối lượng

lớn vật liệu tổng hợp đã góp phần làm gia tăng lượng chất thải dệt may và gây áp lực đáng kể lên môi trường tự nhiên. Trước thực trạng đó, xu hướng thời trang bền vững ngày càng được chú trọng, hướng đến việc sử dụng các nguồn vật liệu thân thiện với môi trường và giảm thiểu tác động tiêu cực trong quá trình sản xuất và tiêu dùng. Nhiều nghiên cứu cho rằng việc

¹ Trường Đại học Mở Hà Nội, Hà Nội, Việt Nam

lựa chọn vật liệu là một trong những yếu tố quan trọng nhất trong việc giảm thiểu tác động môi trường của ngành thời trang (Fletcher, 2014; Niinimäki, 2018). Trong số các giải pháp được quan tâm, việc khai thác và ứng dụng các loại vật liệu có nguồn gốc tự nhiên như bông, lanh, tơ tằm hay sợi tre được đánh giá cao nhờ khả năng phân hủy sinh học và mức độ thân thiện với môi trường so với nhiều loại vật liệu tổng hợp trong ngành dệt may (Fletcher, 2014; Gwilt, 2011) hay các vật liệu sinh học khác được xem là một hướng tiếp cận phù hợp nhằm tạo ra các sản phẩm thời trang vừa có giá trị thẩm mỹ vừa đáp ứng yêu cầu phát triển bền vững.

Không chỉ có ý nghĩa trong sản xuất và sáng tạo thời trang, vật liệu tự nhiên còn đóng vai trò quan trọng trong hoạt động đào tạo thiết kế thời trang tại các cơ sở giáo dục đại học. Trong quá trình học tập và thực hành thiết kế, việc tiếp cận và khai thác đặc tính của các loại vật liệu khác nhau giúp sinh viên hiểu rõ hơn về cấu trúc, tính chất cũng như khả năng biểu đạt thẩm mỹ của chất liệu trong trang phục. Đặc biệt, việc thử nghiệm với các vật liệu tự nhiên có thể mở rộng khả năng sáng tạo của sinh viên thông qua quá trình tìm tòi, biến đổi và kết hợp chất liệu trong thiết kế. Thông qua các hoạt động thực hành, sinh viên không chỉ phát triển kỹ năng xử lý vật liệu mà còn hình thành tư duy thiết kế gắn với các giá trị sinh thái và bền vững.

Tuy nhiên, trong thực tiễn đào tạo thiết kế thời trang, việc khai thác vật liệu tự nhiên trong quá trình giảng dạy và sáng tạo của sinh viên vẫn chưa được nghiên cứu một cách đầy đủ và hệ thống. Nhiều nghiên cứu trước đây chủ yếu tập trung vào đặc tính của vật liệu hoặc xu hướng thời trang bền vững trong sản xuất, trong khi những nghiên cứu xem xét vai trò của vật liệu tự nhiên đối với sự phát triển năng lực

sáng tạo của sinh viên thiết kế còn tương đối hạn chế. Do đó, cần có những nghiên cứu cụ thể nhằm làm rõ mối liên hệ giữa việc khai thác vật liệu tự nhiên trong đào tạo và khả năng phát triển tư duy sáng tạo của sinh viên thiết kế thời trang.

Xuất phát từ thực tiễn đào tạo tại ngành Thiết kế thời trang, Trường Đại học Mở Hà Nội, nơi sinh viên được khuyến khích thử nghiệm nhiều loại vật liệu khác nhau trong quá trình học tập và sáng tác, bài báo tập trung nghiên cứu vai trò của việc khai thác vật liệu tự nhiên trong phát triển năng lực sáng tạo của sinh viên. Trên cơ sở phân tích lý luận và khảo sát thực tiễn trong quá trình đào tạo, nghiên cứu nhằm làm rõ những tác động của việc sử dụng vật liệu tự nhiên đối với quá trình hình thành ý tưởng thiết kế và khả năng sáng tạo của sinh viên, đồng thời góp phần đề xuất một số định hướng nhằm tăng cường việc khai thác vật liệu tự nhiên trong đào tạo thiết kế thời trang theo hướng bền vững.

II. Cơ sở lý thuyết

2.1. *Vật liệu tự nhiên trong thiết kế thời trang bền vững*

Trong xu hướng phát triển thời trang bền vững, vật liệu được xem là yếu tố quan trọng ảnh hưởng đến giá trị sinh thái và thẩm mỹ của sản phẩm. Các loại vật liệu có nguồn gốc tự nhiên như bông, lanh, tơ tằm, sợi tre... được đánh giá cao nhờ khả năng phân hủy sinh học, mức độ thân thiện với môi trường và tính an toàn đối với người sử dụng. Bên cạnh đó, vật liệu tự nhiên còn mang những đặc trưng thẩm mỹ riêng về bề mặt, cấu trúc và độ rủ, góp phần tạo nên những hiệu ứng tạo hình đa dạng trong thiết kế trang phục. Vì vậy, việc khai thác vật liệu tự nhiên không chỉ góp phần định hướng thời trang theo hướng bền vững mà còn

mở rộng khả năng sáng tạo trong thiết kế. Trong bối cảnh phát triển của thời trang bền vững, việc lựa chọn vật liệu thân thiện với môi trường được xem là một trong những chiến lược quan trọng trong thiết kế thời trang hiện đại (Fletcher, 2014; Niinimäki, 2018).

2.2. Năng lực sáng tạo trong đào tạo thiết kế thời trang

Năng lực sáng tạo được xem là một trong những năng lực cốt lõi trong đào tạo thiết kế nói chung và thiết kế thời trang nói riêng, bởi quá trình thiết kế đòi hỏi người học phải liên tục phát triển ý tưởng mới và tìm kiếm các giải pháp thẩm mỹ khác nhau cho sản phẩm thiết kế (Entwistle, 2015; Craik, 2009). Năng lực này thể hiện ở khả năng hình thành ý tưởng mới, kết hợp linh hoạt các yếu tố thiết kế và giải quyết các vấn đề thẩm mỹ trong quá trình sáng tác. Đối với sinh viên thiết kế thời trang, năng lực sáng tạo được phát triển thông qua quá trình học tập, thực hành và thử nghiệm với các yếu tố như hình khối, màu sắc, chất liệu và kỹ thuật tạo hình. Việc tiếp cận đa dạng vật liệu trong quá trình đào tạo giúp sinh viên mở rộng tư duy thiết kế, đồng thời hình thành khả năng sáng tạo mang tính cá nhân.

2.3. Vai trò của vật liệu trong quá trình hình thành ý tưởng thiết kế

Trong quá trình thiết kế thời trang, vật liệu thường đóng vai trò như một nguồn gợi mở ý tưởng sáng tạo. Những đặc điểm về cấu trúc, bề mặt và tính chất của vật liệu có thể ảnh hưởng trực tiếp đến cách thức tạo hình và phát triển ý tưởng thiết kế. Một số nghiên cứu trong giáo dục thiết kế cho rằng trải nghiệm trực tiếp với vật liệu giúp người học phát triển tư duy sáng tạo thông qua sự tương tác giữa ý tưởng và quá trình thao tác vật chất (Nimkulrat, 2012; Rissanen & McQuillan, 2016).

Khi sinh viên trực tiếp thao tác và thử nghiệm với vật liệu, quá trình quan sát và cảm nhận chất liệu có thể kích thích các liên tưởng thẩm mỹ và hình thành những giải pháp thiết kế mới.

Đối với đào tạo thiết kế thời trang, việc khai thác vật liệu tự nhiên trong hoạt động học tập không chỉ giúp sinh viên nâng cao kỹ năng xử lý chất liệu mà còn góp phần phát triển tư duy sáng tạo và nhận thức về thiết kế thời trang bền vững. Vì vậy, việc đưa vật liệu tự nhiên vào quá trình đào tạo có ý nghĩa quan trọng trong việc nâng cao năng lực sáng tạo của sinh viên thiết kế thời trang.

III. Phương pháp nghiên cứu

Phương pháp tổng hợp và phân tích tài liệu: hệ thống hóa các cơ sở lý luận về vật liệu tự nhiên, thời trang bền vững và năng lực sáng tạo trong đào tạo thiết kế thời trang.

Phương pháp quan sát và khảo sát thực tiễn: theo dõi quá trình học tập và thử nghiệm vật liệu tự nhiên của sinh viên ngành Thiết kế thời trang tại Trường Đại học Mở Hà Nội.

Phương pháp phân tích sản phẩm thiết kế: đánh giá các bài tập và sản phẩm sáng tác của sinh viên nhằm làm rõ khả năng khai thác vật liệu và mức độ thể hiện ý tưởng sáng tạo.

Các phương pháp trên được kết hợp nhằm làm rõ vai trò của vật liệu tự nhiên trong việc phát triển năng lực sáng tạo của sinh viên thiết kế thời trang.

IV. Kết quả nghiên cứu

4.1. Thay đổi trong nhận thức của sinh viên về vai trò của vật liệu trong thiết kế

Kết quả quan sát và khảo sát trong quá trình triển khai hoạt động học tập cho thấy nhận thức của sinh viên về vai trò của

vật liệu trong thiết kế thời trang có sự thay đổi đáng kể khi họ được tiếp cận với các hoạt động khai thác vật liệu tự nhiên. Ở giai đoạn đầu, phần lớn sinh viên có xu hướng xem vật liệu như một yếu tố kỹ thuật phục vụ cho quá trình hoàn thiện sản phẩm, trong khi ý tưởng thiết kế thường được hình thành trước khi lựa chọn chất liệu. Điều này phản ánh cách tiếp cận phổ biến trong đào tạo thiết kế khi vật liệu chủ yếu được xem như một phương tiện thể hiện ý tưởng.

Tuy nhiên, khi sinh viên tham gia vào quá trình tìm kiếm và thử nghiệm các

loại vật liệu tự nhiên, cách tiếp cận đối với vật liệu đã có sự thay đổi rõ rệt. Nhiều sinh viên bắt đầu hình thành ý tưởng thiết kế trực tiếp từ đặc điểm vật liệu như cấu trúc bề mặt, độ cứng, khả năng tạo hình hoặc màu sắc tự nhiên. Kết quả này cho thấy vật liệu có thể đóng vai trò như một nguồn gợi mở cho quá trình sáng tạo, thay vì chỉ là yếu tố hỗ trợ kỹ thuật. Nhận định này tương đồng với quan điểm cho rằng trải nghiệm vật liệu là một yếu tố quan trọng trong giáo dục thiết kế, giúp sinh viên phát triển tư duy sáng tạo dựa trên sự tương tác trực tiếp với vật chất (Nimkulrat, 2012).

Hình 1. Thiết kế của sinh viên Khoa Tạo dáng Công nghiệp - Trường Đại Học Mở Hà Nội sử dụng vải sợi tự nhiên

(Nguồn: Bài tập của sinh viên khoa Tạo dáng Công nghiệp)

4.2. Các hình thức khai thác vật liệu tự nhiên trong quá trình học tập

Trong quá trình thực hiện nghiên cứu, sinh viên được khuyến khích tìm kiếm và thử nghiệm các loại vật liệu tự nhiên có thể tiếp cận trong môi trường sống. Những vật liệu được sử dụng khá đa dạng, bao gồm các loại sợi thực vật, lá cây, tre, cói hoặc các vật liệu sinh học có nguồn gốc từ thực vật. Việc khai thác những vật liệu này được thực hiện thông qua các hoạt động nghiên cứu đặc tính vật liệu, thử nghiệm xử lý bề mặt và ứng dụng trong thiết kế trang phục.

Ở giai đoạn đầu, sinh viên tiến hành khảo sát các đặc điểm vật lý của vật liệu như độ bền, độ dẻo, khả năng tạo hình và sự tương thích với các loại vải dệt. Việc quan sát trực tiếp giúp sinh viên hiểu rõ hơn mối quan hệ giữa đặc tính vật liệu và khả năng ứng dụng trong thiết kế. Theo một số nghiên cứu trong lĩnh vực giáo dục thiết kế, việc tiếp xúc trực tiếp với vật liệu giúp người học phát triển khả năng cảm nhận vật chất và mở rộng tư duy sáng tạo trong quá trình tạo hình (Rissanen & McQuillan, 2016).

Ở bước tiếp theo, sinh viên thực hiện các thử nghiệm nhằm biến đổi vật liệu để phù hợp với mục đích thiết kế. Các thử nghiệm bao gồm việc xử lý mềm hóa vật liệu, kết hợp nhiều lớp vật liệu khác nhau hoặc ghép nối vật liệu tự nhiên với các loại vải dệt. Quá trình thử nghiệm thường dẫn đến việc điều chỉnh ý tưởng thiết kế để phù hợp với đặc tính vật liệu. Sự tương tác giữa ý tưởng và vật liệu trong quá trình sáng tạo được xem là một đặc điểm quan trọng của thực hành thiết kế đương đại.

Ở giai đoạn cuối, các vật liệu đã được xử lý được đưa vào quá trình phát triển sản phẩm thiết kế. Trong nhiều trường hợp, vật liệu tự nhiên được sử dụng để tạo nên các chi tiết cấu trúc hoặc bề mặt trang trí cho trang phục. Một số thiết kế lựa chọn giữ nguyên trạng thái tự nhiên của vật liệu nhằm nhấn mạnh yếu tố thẩm mỹ nguyên bản, trong khi một số khác tập trung vào việc biến đổi vật liệu để tạo ra hiệu ứng thị giác mới.

4.3. Tác động của việc khai thác vật liệu tự nhiên đối với quá trình hình thành ý tưởng thiết kế

Việc tiếp cận vật liệu tự nhiên trong quá trình học tập đã tạo ra những thay đổi nhất định trong cách sinh viên hình thành ý tưởng thiết kế. Thay vì bắt đầu từ hình

ảnh hoặc xu hướng thời trang, nhiều sinh viên lựa chọn phát triển ý tưởng trực tiếp từ đặc tính vật liệu. Những yếu tố như cấu trúc sợi, độ cứng hoặc khả năng tạo hình của vật liệu trở thành cơ sở để xây dựng hình thức trang phục.

Cách tiếp cận này giúp quá trình sáng tạo trở nên linh hoạt hơn khi ý tưởng thiết kế có thể được điều chỉnh trong quá trình thử nghiệm vật liệu. Theo một số nghiên cứu trong lĩnh vực thiết kế, sự tương tác giữa nhà thiết kế và vật liệu có thể tạo ra những hướng phát triển ý tưởng mới trong quá trình sáng tác (Nimkulrat, 2012). Do vật liệu tự nhiên thường có cấu trúc không đồng nhất và khó kiểm soát hơn so với vật liệu công nghiệp, sinh viên phải tìm kiếm các giải pháp sáng tạo để xử lý vật liệu và đưa chúng vào thiết kế. Quá trình này góp phần phát triển khả năng tư duy linh hoạt và giải quyết vấn đề trong thiết kế.

Bên cạnh đó, việc sử dụng vật liệu tự nhiên cũng góp phần hình thành nhận thức về thiết kế bền vững cho sinh viên. Nhiều nghiên cứu cho rằng giáo dục thiết kế cần tích hợp các yếu tố bền vững vào quá trình đào tạo nhằm giúp sinh viên hiểu rõ hơn về trách nhiệm môi trường của ngành thời trang (Fletcher, 2014).

Hình 2. Một số bài tập Draping (Thiết kế thời trang 3D) của sinh viên Khoa Tạo dáng Công nghiệp - Trường Đại Học Mở Hà Nội

(Nguồn: Bài tập của sinh viên khoa Tạo dáng Công nghiệp)

4.4. So sánh kết quả giữa nhóm sinh viên sử dụng vật liệu tự nhiên và nhóm sử dụng vật liệu công nghiệp

Kết quả phân tích sản phẩm thiết kế và quá trình học tập cho thấy có sự khác biệt rõ rệt giữa nhóm sinh viên sử dụng vật liệu tự nhiên và nhóm sử dụng vật liệu công nghiệp, đặc biệt ở cách tiếp cận sáng tạo, mức độ thử nghiệm và biểu đạt thẩm mỹ. Đối với nhóm sinh viên sử dụng vật liệu tự nhiên, quá trình thiết kế thường bắt đầu từ việc khám phá và tương tác trực tiếp với đặc tính vật liệu. Các yếu tố như cấu trúc không đồng nhất, màu sắc nguyên bản và khả năng biến đổi linh hoạt của vật liệu tự nhiên đã trở thành nguồn gợi mở ý tưởng thiết kế. Do đó, các sản phẩm của nhóm này thường thể hiện tính thử nghiệm cao, hình thức tạo hình đa dạng và mang dấu ấn cá nhân rõ nét. Sinh viên có xu hướng điều chỉnh ý tưởng trong quá trình thao tác với vật liệu, từ đó hình thành cách tiếp cận thiết kế linh hoạt và mang tính khám phá.

Trong khi đó, nhóm sinh viên sử dụng vật liệu công nghiệp thường tiếp cận thiết kế theo hướng ổn định và có kiểm soát hơn. Các loại vật liệu công nghiệp với đặc tính đồng nhất, dễ xử lý và quen thuộc trong thực hành giúp sinh viên triển khai ý tưởng một cách rõ ràng, chính xác về kỹ thuật và phù hợp với quy trình thiết kế truyền thống. Tuy nhiên, mức độ thử nghiệm với vật liệu ở nhóm này có xu hướng thấp hơn, và ý tưởng thiết kế thường được xác định trước khi lựa chọn chất liệu, thay vì phát triển song song với quá trình thao tác vật liệu.

So sánh tổng thể cho thấy nhóm sử dụng vật liệu tự nhiên có lợi thế trong việc phát triển tư duy sáng tạo, khả năng thích ứng và tìm kiếm giải pháp thiết kế mới, trong khi nhóm sử dụng vật liệu công nghiệp thể hiện ưu thế về tính hoàn thiện

kỹ thuật và kiểm soát hình thức sản phẩm. Sự khác biệt này phản ánh vai trò của vật liệu như một yếu tố định hướng quá trình sáng tạo: vật liệu tự nhiên khuyến khích tư duy khám phá và trải nghiệm, còn vật liệu công nghiệp hỗ trợ quá trình hiện thực hóa ý tưởng theo hướng chuẩn hóa.

Kết quả so sánh cho thấy việc đưa vật liệu tự nhiên vào đào tạo không thay thế mà bổ sung cho việc sử dụng vật liệu công nghiệp, góp phần tạo nên sự cân bằng giữa sáng tạo và kỹ thuật trong quá trình đào tạo thiết kế thời trang.

V. Kết luận

Nghiên cứu này tập trung làm rõ vai trò của vật liệu tự nhiên trong việc thúc đẩy hình thành ý tưởng và phát triển năng lực sáng tạo của sinh viên thiết kế thời trang. Kết quả cho thấy, việc trực tiếp tìm hiểu và thử nghiệm vật liệu đã làm thay đổi cách tiếp cận thiết kế, chuyển từ định hướng ý tưởng sẵn có sang khai thác trải nghiệm vật chất. Đặc tính của vật liệu trở thành nguồn gợi mở quan trọng cho ý tưởng sáng tạo, đồng thời quá trình thử nghiệm giúp sinh viên rèn luyện khả năng thích ứng, điều chỉnh thiết kế và giải quyết vấn đề trong thực hành.

Nghiên cứu vẫn còn một số hạn chế như phạm vi khảo sát còn nhỏ và chủ yếu tập trung tại một cơ sở đào tạo. Trong tương lai, các nghiên cứu tiếp theo có thể mở rộng phạm vi khảo sát tại nhiều cơ sở đào tạo thiết kế thời trang khác nhằm so sánh hiệu quả của các phương pháp khai thác vật liệu trong giáo dục thiết kế. Kết quả này cũng phù hợp với quan điểm của nhiều nghiên cứu trong giáo dục thiết kế cho rằng việc tăng cường các hoạt động trải nghiệm vật liệu trong đào tạo có thể góp phần thúc đẩy khả năng sáng tạo và tư duy thiết kế của sinh viên (Rissanen & McQuillan, 2016). Từ góc độ đào tạo,

kết quả nghiên cứu cho thấy việc tích hợp các hoạt động khai thác vật liệu tự nhiên vào quá trình giảng dạy có thể góp phần làm phong phú phương pháp tiếp cận trong giáo dục thiết kế thời trang. Việc khuyến khích sinh viên tìm hiểu và thử nghiệm các nguồn vật liệu có nguồn gốc tự nhiên không chỉ mở rộng khả năng biểu đạt sáng tạo mà còn góp phần hình thành nhận thức về những hướng tiếp cận thiết kế gắn với yếu tố môi trường và tài nguyên. Trong tương lai, việc mở rộng nghiên cứu theo hướng đa dạng hóa vật liệu và phương pháp thử nghiệm có thể giúp làm rõ hơn vai trò của vật liệu trong quá trình phát triển ý tưởng thiết kế.

Lời cảm ơn: Nghiên cứu này được tài trợ bởi đề tài cấp Trường Đại Học Mở Hà Nội, mã số MHN2026-01.41.

Tài liệu tham khảo

- Bùi, Q. T. (2018). *Trang phục truyền thống Việt Nam*. Hà Nội: Nhà xuất bản Văn hóa Thông tin.
- Craik, J. (2009). *Fashion: The key concepts*. Oxford: Berg.
- Entwistle, J. (2015). *The fashioned body: Fashion, dress and modern social theory* (2nd ed.). Cambridge: Polity Press.
- Fletcher, K. (2014). *Sustainable fashion and textiles: Design journeys*. London: Routledge.
- Gwilt, A. (2011). *Fashion design for living*. London: Routledge.
- Niinimäki, K. (2018). *Sustainable fashion in a circular economy*. Helsinki: Aalto University.
- Nimkulrat, N. (2012). Hands-on intellect: Integrating craft practice into design research. *International Journal of Art & Design Education*, 31(1), 64-75.
- Rissanen, T., & McQuillan, H. (2016). *Zero waste fashion design*. London: Bloomsbury.
- Welters, L., & Lillethun, A. (2018). *The fashion reader* (3rd ed.). London: Bloomsbury Academic.
- Wilson, E. (2003). *Adorned in dreams: Fashion and modernity*. London: I.B. Tauris.

DEVELOPING THE CREATIVE CAPACITY OF FASHION DESIGN STUDENTS THROUGH THE EXPLORATION OF NATURAL MATERIALS: A CASE STUDY AT HANOI OPEN UNIVERSITY

Vo Thi Ngoc Anh¹

***Abstract:** In the context of the growing development of sustainable fashion, the exploration and use of natural materials have become an important trend in both fashion design practice and education. This paper investigates the potential for developing the creative capacity of fashion design students through the exploration and application of natural materials in learning and design practices. Based on a literature review, observations of teaching and learning activities, analyses of students' design products, and practical surveys conducted within the Fashion Design program at Hanoi Open University, the study clarifies the role of natural materials in stimulating creative thinking, expanding material experimentation, and fostering new design ideas among students. The research findings indicate that integrating natural materials into design courses not only enhances students' creativity, aesthetic thinking, and material-handling skills but also contributes to raising awareness of sustainable fashion design. Accordingly, the paper proposes several orientations for strengthening the use of natural materials in fashion design education, thereby improving the quality of training and promoting sustainable design thinking among students.*

***Keywords:** creativity, fashion design, natural materials, sustainable fashion, design education*

¹ Hanoi Open University, Hanoi, Vietnam